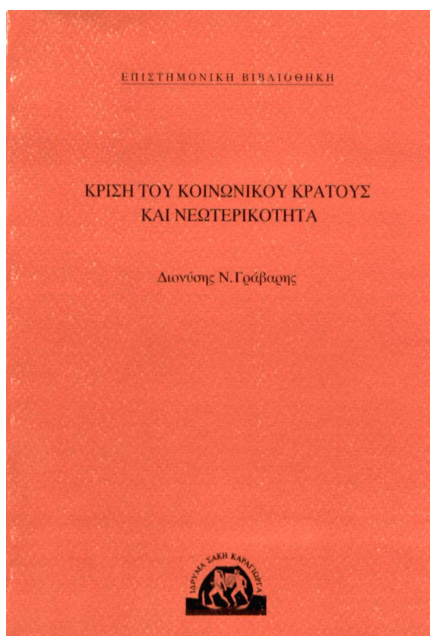

Διονύσης Ν. Γράβαρης, *Κρίση του κοινωνικού κράτους και νεωτερικότητα.*

Η βασική στόχευση αυτής της μελέτης είναι η λογική ανάπτυξη της έννοιας του κοινωνικού κράτους κατά τρόπο ώστε να εμπεριέχει ως θεμελιώδη συνιστώσα το στοιχείο της κρίσης. Η έννοια του κοινωνικού κράτους, όπως αναπτύσσεται κατά τον τρόπο αυτό, προβάλλει ως πεδίο αναγνώρισης των αντινομιών της κοινωνικής πράξης, χαρακτηριστικό προς το οποίο έλκεται η προβληματική περί νεωτερικότητας.

Η έννοια αυτή χωρίς να ταυτίζεται με μια αντίληψη περί πλήρους και τέλει υπαγωγής του κοινωνικού επιμερισμού σε μια φετιχιστική αντίληψη περί γενικού κοινωνικού συμφέροντος, αναδεικνύει, με την επισήμανση επιμέρους πτυχών

της κρίσης, τα εμπόδια που φράζουν την αναστοχαστική αναφορά του κοινωνικού επιμερισμού και της κατασκευασμένης κοινωνικής πράξης στους όρους τους, όροι που είναι δυνατόν να αναγνωρισθούν ως δυνατότητα στην ιδέα της «κοινωνίας της εργασίας».

Τέλος η αναπτυγμένη έννοια του κοινωνικού κράτους στέκεται κριτικά απέναντι σε ημαρτημένες και παρεκβατικές θεσμίσεις της διευρυμένης κοινωνικής του λειτουργίας, αναγνωρίζοντας τον αντινομικό και συχνά μονομερή χαρακτήρα αυτών των ρυθμίσεων, είτε αυτές προέρχονται από μια φετιχιστική αντίληψη περί κράτους ως αυτονόητου εκπροσώπου του γενικού συμφέροντος είτε έλκουν την προέλευσή τους από το συμφέρον της εξατομίκευσης.